

अभि

राधादियोजनं। अन्वेन विरोधे स्थायसम्बन्धितया
राजसमीपे कथनं। आदास नातिश इति
ख्यातः। यथा,—

“अभियोगमनिस्तोर्थं नैनं प्रत्यभियोजयेत्”।

इति याज्ञवल्क्यः॥ युद्धार्थाङ्गानं। इति राय-
मुकुटः॥ अपकारकरणेच्छापूष्ककाक्रमणं। तत्प-
थ्योयः। अभिग्रहः२। इत्यमरः॥ उद्योगः।

इति हेमचन्द्रः॥

(“स प्रापदप्रातपरभियोगं
नरेन्द्रगुप्तं नगरं महत्तात्”।

इति कुमारसम्भवे।)

अभिरामः, त्रि, (अभिरमते मनोऽत्र, अभि + रम् +
आधारे घञ्।) रुचिरः। सुन्दरः। इति हेम-
चन्द्रः॥ (मनोहरः। मनोज्ञः। रमणीयः। आन-
न्दकरः।

“मनोऽभिरामाः शृङ्खलन्ती रचनेमिखनोन्मुखैः”।
इति रघुवंशे।)

अभिरूप, पुं, (अभिलक्ष्यं रूपमस्य।) पण्डितः। इति
हेमचन्द्रः॥ कामदेवः। चन्द्रः। शिवः। विष्णुः।
इति शब्दरत्नावली॥

अभिरूपः, त्रि, (अभिरूपयति शास्त्रार्थं निरूप-
यति, अभिरूप + णिच् + अच्।) मनोहरः।
पण्डितः। इति मेदिनी॥ (“इयं हि रसभाव-
विशेषदीक्षागुरोः विक्रमादित्यस्याभिरूपभूयिष्ठा
परिषद्”। इति शाकुन्तले।)

अभिलापः, पुं, (अभिलप्यते मानसं कर्म्म कथ्यते-
ऽनेन, अभि + लप् + कश्चो घञ्।) शब्दः। इति
त्रिकाण्डशेषः॥ सङ्कल्पार्थवाक्यं। यथा। “काम्या-
भिलापसहितः कुशतिलजलत्यागरूपः सङ्कल्पः
शास्त्रार्थः”। इति प्रक्रमाधिकरणं॥ (वचनं।
कथनं। वाक्यं।

“तथाभिलापसंसर्गयोग्यत्वविरहात्तत्र च।
सविकल्पकसंवेद्यः”। इति साहित्यदर्पणे॥

अभिलावः, पुं, (अभि + लू + भावे घञ्।) हृदनं।
इत्यमरः॥

अभिलाघः, पुं, (अभि + लघ + भावे घञ्।) लोभः।
तत्पर्यायः। इच्छा २ आकाङ्क्षा ३ स्पृहा ४ ईहा
५ टट ६ वाक्का ७ लिप्सा ८ कामः ९ तर्षः १०
मनोरथः ११। इत्यमरः॥ काङ्क्षा १२ कान्तिः १३
रुक् १४ रुचिः १५ दोहदः १६ अभिलासः १७।
इति शब्दरत्नावली॥ अद्वा १८ टट्या १९ मतिः २०
कन्दः २१। इति जटाधरः॥ (“भव हृदय साभि-
लाघं सम्प्रति सन्देहनिर्णयो जातः”। इति शाकु-
न्तले। “अत्रोऽभिलाघे प्रथमं तथाविधे”। इति
रघुवंशे।) सङ्गमेच्छा २२। इति रसमञ्जरी॥

अभिलाघी, [न्] त्रि, (अभि + लघ् + णिनि।)
अभिलाघयुक्तः। यथा,—
“जलाभिलाघी, जलमाददानं
क्यायेव तां भूपतिरन्वगच्छत्”।
इति रघुवंशे॥

अभिलाघयुक्तः, त्रि, (अभि + लघ् + शीलार्थे उक्त्।)
अभिलाघयुक्तः। तत्पर्यायः। लुब्धः २ मृधुः ३

अभि

गर्जनः ४ टट्याक् ५। इत्यमरः॥ लोभी ६
विलासविभवानसः ७। इति जटाधरः॥
 (“जयसन्नभवान् नूनमरातिस्वभिलाषुकः”।
इति भारविः।)

अभिलासः, पुं, (अभि + लस् + भावे घञ्।) अभि-
लाषः। इच्छा। इत्यमरटीकासारसुन्दरी॥

अभिवादः, पुं, (अभि + वद + भावे घञ्।) अप्रिय-
वाक्यं। तत्पर्यायः। पारुष्यं २। इत्यमरः॥
(वन्दना। प्रशंतिः। प्रशामः।

“अभिवादात्परं विप्रो व्यायांसमभिवादयन्।
असौनामाहमस्मीति खं नाम परिकीर्त्तयेत्”॥

इति मनुः।)

अभिवादकः, त्रि, (अभि + वद् + णिच् + एवुल्।)
वन्दनशीलः। तत्पर्यायः। वन्दारः २। इत्यमरः॥
अप्रियवक्ता। पारुष्यार्थाभिपूर्ववदेः कर्त्तरि णकः॥
(प्रशामकारी। अभिवादनकारी।
“आगतोऽप्रीत्युवाचैनं भवन्तमभिवादकः”।
इति शलोपाख्यानं।)

अभिवादनं, स्त्री, (अभिसुखीकरणाय वादनं नामो-
च्चारणपूर्वकनमस्कारः, अभि + वद् + णिच् भावे
ल्युट्।) नामोच्चारणपूर्वकनमस्कारः। अभि-
वादये भो अमुकश्रीमाहमित्येवंरूपः। तत्तु पाद-
स्पर्शपूर्वकनमस्कारः। तत्पर्यायः। पादग्रहणं २।
इत्यमरः॥

(“अभिवादनशीलस्य नित्यं वद्भोपसेविनः।
चत्वारि संप्रवर्द्धन्ते आयुर्विद्यायशोवल्”॥
इति मनुः।)

अभिव्याप्तिः, स्त्री, (अभि + वि + आप् + भावे
क्तिन्।) सर्वत्रावस्थानं। सर्वतोऽस्तिः। तत्पर्यायः।
संमूर्च्छनं २। इत्यमरः॥

अभिग्रपनं, स्त्री, (अभि + ग्रप् + भावे ल्युट्।)
मिथ्याभिग्रसनं। अभिग्रपः। अभिपूर्वग्रपघातो-
भावेऽणट्॥

अभिग्रप्तः, त्रि, (अभि + ग्रप् + क्तः।) प्राप्तभि-
ग्रपः। ग्रपयन्तः। यथा,—

“न नामग्रहणं कुर्व्यात् रूपणस्य गुरोस्तथा।
भार्याया अभिग्रप्तस्य जनकस्य विशेषतः”॥

इति मेघदूतटीका॥

(“न क्रुध्यथपिग्रप्तोऽपि क्रोधनीयानि वर्जयन्”।
इति रामायणे। “अथ तेन निर्युक्त्य विक्रिया-
मभिग्रप्तः फलमेतदन्वभूत्”। इति कुमारसम्भवे।)

अभिग्रस्तः, त्रि, (अभि + शन्स + क्तः।) परस्त्रियां
परपुरुषे वा मैथुनं प्रति मिथ्यादूषितः। मैथुनं
प्रति व्याहृतः। इति केचिन्। उपपन्नपातकः।
इति केचिन्। मिथ्यादूषितमात्रं। इति केचिन्।
इति भरतः॥ तत्पर्यायः। आक्षरितः २ चारितः

३। इत्यमरः॥ (प्राप्तापवादः। अभिपक्रुष्टः।

“वत्सस्य ह्यभिग्रस्तस्य पुरा भान्ना यवीथसा।
नाग्निर्दाह रोमाणि सत्येन जगतः स्पृशः”॥

इति मनुः। विनिन्दितः। विगर्हितः। पातक-
कर्त्ता। [इति मनुः।)

“पापयोग्यभिग्रस्तस्य दाम्भिको रसविक्रयीः”।

अभि

अभिग्रस्तिः, स्त्री, (अभि + शन्स + भावे क्तिन्।)
लोकापवादः। इति हेमचन्द्रः॥ (“स्यमन्तकं
च सत्राजिताय दत्त्वा मिथ्याभिग्रस्तिविशुद्धम्
अवाप”। इति विष्णुपुराणे।) याचना। इत्य-
मरः॥

अभिग्रपः, पुं, (अभि + ग्रप् + घञ् लृटिः।) स्वर्ण-
क्षेयं तथा कृतमिथ्यादिमिथ्यादूषणं वाक्यं। मिथ्या-
पवादः। तत्पर्यायः। मिथ्याभिग्रसनं २। इत्य-
मरः॥ क्रोधात् द्विजादिभिर्दुःखाभिधारणं। इति
पुराणं। ब्राह्मणगुरुद्वयसिद्धानां अनिष्टाभिग्र-
सनं। इति विजयरचितः॥

(“यस्याभिग्रपात् दुःखार्त्ता दुःखं विन्दति नैषधः”।
इति नलोपाख्याने।)

अभिग्रहः, पुं, (अभि + सन्ज + घञ् उपसर्गादिति
घः।) पराजयः। आक्रोशः। शपथः। इति मेदिनी॥
मिथ्यापवादः। इति मथुरानाथः॥ आलिङ्गनं।
इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥ सर्वतोभावेन
सङ्गः। इति हलायुधः। भूताद्यावेशः। यथा,—
“अभिघाताभिचाराभ्यामभिग्रहाभिग्रपतः”।
इति माधवकरः॥ (पराभवः। परिभूतिः।

“जाताभिग्रहो नृपतिर्निषङ्गा-
दुद्धर्तुमेच्छत् प्रसभोद्धृतादिः”।

इति रघुवंशे।

“तीव्राभिग्रहप्रभवेन रुचिं
भोहेन संस्तम्भयतेन्द्रियाणां”।

इति कुमारसम्भवे। श्लोकः। दुःखं। “अभि-
ग्रहजडं विजिज्ञेवाभिति शिष्येण किलान्वबोध-
यत्”। इति रघुः।)

अभिधवः, पुं, (अभि + ध + अच्, गुणः घत्वच्।
यज्ञः। खानं। मद्यसन्धानं। तत्तु चिरस्थायित
मदेतात्पदकद्वयं। इति मेदिनी। यज्ञखानं
सोमलतापात्रञ्च। तत्पर्यायः। सूत्या २ सवनं ३।
इत्यमरः॥

(“भवेदभिधवः खाने मद्ये सन्धानयज्ञयोः”।

इति मेदिनी)

अभिधवं, स्त्री, काञ्चिकं। इति हलायुधः॥ काञ्चि
इति भाषा।

अभिधुतं, स्त्री, (अभि + धु + क्तः षत्वं।) काञ्चिकं।
इत्यमरः॥

अभिधेकः, पुं, (अभि + सिच् + भावे घञ्।) खानं।
इति त्रिकाण्डशेषः॥
 (“एकदा सोऽभिधेकार्थमाजगाम महानदौ”।
इति विष्णुपुराणे।

“निर्दत्तपर्यन्त्यजलाभिधेकां।

वाखोवसानामभिधेकयोग्यं”।

इति कुमारसम्भवे।)

अथ ७दोलयात्राभिधेकद्वयाणि लिख्यन्ते। श्री-
तलजर्ज १ गोमयं २ गोमूत्रं ३ दुग्धं ४ दधि ५
दुधं ६ कुशोदकं ७ शङ्खोदकं ८ चन्दनोदकं ९
कुशुमोदकं १० फलोदकं ११ पुष्पोदकं १२ चन्दन-
पिष्टामलकयुद्धर्तनं १३ सुगन्धिजलं १४ तेनाष्ट-
वारखानं तत्र द्वितीयसप्तमाष्टमावारेषु दुग्धघृत-